

Трите ключови свойства на оценката на развитието са:

Поставя проблема в рамка:

Социалните иноватори са движени от могъщо чувство, че нещо трябва да бъде променено. Те често имат нова перспектива или подход към исторически непреодолим казус или виждат взаимовръзките между множество проблеми по нов начин. Работейки по тези проблеми, възприятието им се променя от бегло разбиране към яснота. Новопридобитото знание може да доведе до промяна в мисленето, което, от своя страна, води до нов цикъл на несигурност и изясняване. Оценката на развитието подкрепя иноваторите в концептуализирането и назоваването на проблема, като им помага да поставят динамиката му в рамка.

Изпробва бързи повторения:

Голяма част от хората, които се занимават със социално ангажирани дейности, имат естествена склонност да експериментират. Изпробват нови начини на действие, често основани на обратна връзка и перспективи за отговор на конкретни нужди и искания. Това води до подобрения. Оценката на развитието предоставя точна мярка за наученото от тези експерименти. С разгръщането на нови проекти и инициативи, лидерите интуитивно правят наблюдения и усъвършенствания. Тези уроци обикновено са част от естествените процеси на учене. Оценката на развитието е способ да направим видими интуитивното и неизказаното. Прилагането ѝ води до повече систематичност в подлагането на релевантна информация и наблюдения на интерпретация и критика.

Проследява траекторията на зараждане на иновация:

Стандартна ситуация при решаването на проблеми е, че щом някой премине през "еврика" момента, пътят към решението изглежда очевиден. Когато иноваторите разглеждат проекти ретроспективно, описанието им от А до Я изглежда директно и безаварийно. Често ключовите прозрения как нещо е било постигнато успешно остават недостъпни. Това не е от полза нито за друг човек, опитващ да реши подобен проблем, нито за същия иноватор, който иска да приложи наученото към други ситуации. Оценката на развитието документираща непоетите пътища, невъзнамерените последствия, постепенните корекции, напреженията и спонтанните възможности. Проследяването им разкрива какво е необходимо, за да създадеш нещо ново. Отговаря на две цели: прави вземането на решения по-прозрачно и генерира ценна информация, която може да е полезна за разпространение. Подобно документиране подкрепя отчетността, позволявайки висока степен на гъвкавост.

ОЦЕНЪЧНО УЧЕНЕ

За допълнителна яснота гледайте видео за панархичния цикъл тук:
<https://www.youtube.com/watch?v=yKAHNIpVv2Q&feature=youtu.be>